

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

HOTĂRÎRE

29 octombrie 2007

mun. Chișinău

Plenul Curții Supreme de Justiție, prezidat de
Președintele Curții Supreme de Justiție, Ion Muruianu,
cu participarea:
procurorului Nicolae Suvac,
avocatului Gheorghe Malic,

judecând în ședință publică recursul în anulare declarat de condamnatul
[REDACTAT] împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții
Supreme de Justiție din 26 iunie 2007 în cauza penală în privința sa

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 octombrie 2006,

[REDACTAT]
a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 150
unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă a fost lăsată pentru a fi examinată conform procedurii civile.
S-a dispus de a restitui proprietarilor pentru utilizare corpurile delictive: automobilul
de modelul [REDACTAT] cu numărul de înmatriculare [REDACTAT] și
automobilul de modelul [REDACTAT] cu numărul de înmatriculare [REDACTAT]

[REDACTAT] a fost condamnat pentru faptul, că la [REDACTAT]
aproximativ la ora [REDACTAT]-00, conducând automobilul de model [REDACTAT]
[REDACTAT] cu numărul de înmatriculare [REDACTAT] deplasându-se pe [REDACTAT]
[REDACTAT] neasigurându-se că nu va crea obstacole pentru ceilalți
participanți la trafic, încălcând cerințele art. art. 10 alin. (1) lit. b), 39 alin. (1), 40
alin. (1) lit. a), b), 45 alin. (1) lit. a), b), d), e) și alin. (2) ale Regulamentului
circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 713
din 27 iulie 1999, a început manevra de virare la stânga pe str. [REDACTAT] care
este secundară în raport cu prima, fără a ceda trecerea autoturismului de modelul
[REDACTAT] cu numărul de înmatriculare [REDACTAT] condus de [REDACTAT]
[REDACTAT] care se deplasa pe sensul opus al [REDACTAT] a provocat

tamponarea, în rezultatul căreia pasagerului [REDACTED] aflat în automobilul [REDACTED] i-au fost cauzate leziuni corporale de gravitate medie.

Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitînd achitarea sa din motiv că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate și că în cauza dată a fost pronunțată o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

2. Colegiul penal al Curții de Apel Cahul, prin decizia din 25 ianuarie 2007, a admis apelul declarat, a casat hotărârea instanței de fond, pronunțând o nouă hotărâre- de achitare, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Împotriva deciziei nominalizate a fost declarat recurs ordinar de către procuror în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicita casarea deciziei instanței de apel din 25 ianuarie 2007 și menținerea hotărîrii instanței de fond.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2007, recursul ordinar declarat de procuror a fost admis, casată decizia Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2007 și menținută sentința Judecătoriei Cahul din 12 octombrie 2006.

Condamnatul [REDACTED] a declarat recurs în anulare prin care a solicitat casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2007 cu menținerea deciziei Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2007 ca fiind legală și întemeiată.

Ca temeiuri pentru recurs au servit prevederile alin.(1) pct.1) lit.a),c), pct.2) lit. a) art. 453 Cod de procedură penală - acțiunile condamnatului nu întrunesc elementele infracțiunii și există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și anume - ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărirea penală care nu a fost anulată în ordinea prevăzută de lege; un alt temei fiind - cazul când completul de judecată nu a fost compus potrivit legii fiindcă la judecarea cauzei în instanța de recurs a participat judecătorul - Petru Ursache, care nu era în drept să participe căci a fost numit în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție prin Hotărârea Parlamentului nr.143-XVI din 22 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.90-93 din 29 iunie 2007 și a dobândit caracter normativ la data publicării, 29 iunie 2007.

La fel, recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței de recurs fiindcă concluziile acesteia sunt lipsite de temei juridic și se bazează doar pe presupuneri , invocînd motivul că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atît timp cît vinovăția sa nu va fi dovedită într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, însă aceste prevederi ale art.art.8; 389 alin.(2) Cod de Procedură Penală nu au fost respectate la examinarea cauzei penale în ordine de recurs.

4. În ședința Plenului Curții Supreme de Justiție, apărătorul Gh. Malic a susținut recursul în sensul declarat.

Procurorul N. Suvac a solicitat respingerea recursului ca vădit neîntemeiat din motiv că la judecarea cauzei instanțele judecătorești nu au comis erori de drept.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și cu prevederile legii de procedură penală, Plenul Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat, acesta urmând a fi admis din următoarele motive.

Conform materialelor cauzei, condamnatul [REDACTAT] prin ordonanța din 14 noiembrie 2004 (f.d.78), a fost scos de sub urmărirea penală, deoarece au intervenit circumstanțe prevăzute de art.63 alin.(3) Cod de Procedură Penală - expirau 3 luni din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuít, organul de urmărire penală era obligat să dispună scoaterea de sub urmărirea penală sau punerea lui sub învinuire.

Conform art.art. 22 alin.3; 285 alin.1 p.5 Cod de Procedură Penală, hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală împiedică reluarea urmăririi penale pentru aceeași persoană și pentru aceeași faptă.

Contrar acestor prevederi legale, prin ordonanța din 13 decembrie 2004 (f.d.85), s-a dispus reluarea urmăririi penale în privința lui [REDACTAT] fără anularea ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală din 14 noiembrie 2004.

Ordonanța din 13 decembrie 2004 a fost dispusă de către procurorul raionului Cahul, cu încălcarea competenței sale, deoarece la data emiterii acesteia, conform art. 6 p. 37 Cod de procedură penală (până la modificările introduse prin Legea nr.264-XVI din 28 iulie 2006, M.O. nr. 170- 173 din 03 noiembrie 2006), procurorul ierarhic superior era considerat doar Procurorul General.

Plenul Curții Supreme de Justiție conchide că procesul penal în privința lui [REDACTAT] necesită a fi încetat, fiindcă conform art. 391 alin.(1) pct.5) Cod de Procedură Penală, decizia de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre neanulată a organului de urmărire penală, asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală.

Din aceste considerente, Plenul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul în anulare, cu casarea tuturor hotărârilor judecătorești și de a înceta procesul penal în privința lui [REDACTAT]

În conformitate cu art. 435 alin. (2) lit. b) și 457 alin. (1) CPP, Plenul Curții Supreme de Justiție, **în numele Legii,**

HOTĂRĂȘTE :

A admite recursul în anulare declarat de condamnatul [REDACTAT] a casa sentința Judecătoriei Cahul din 12 octombrie 2006, decizia Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2007 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2007 în cauza penală în privința sa, cu încetarea procesului penal în baza art. 391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

Prezenta hotărâre este irevocabilă.

Președintele Curții
Supreme de Justiție

Ion Muruianu